

Milda Vitkutė, Vytauto Didžiojo universitetas

Tomo Akviniečio *caritas* samprata: Aristotelis kaip tinkamas autoritetas teologinių klausimų analizei

Skaitydami šv. Tomo Akviniečio *Summa Theologiae* randame daug nuorodų į Aristotelio filosofiją. Juo remiamasi analizuojant tiek prigimtinio, tiek iš Apreiškimo kylančius antgamtinio lygmens klausimus. Aristotelio filosofijoje Apreiškimas kaip pažinimo šaltinis nefigūruoja, tad kyla klausimas, kodėl Tomui Akviniečiui Aristotelis pasirodė tinkamas autoritetas tokio lygmens klausimus spręsti. Pavyzdžiui, analizuodamas meilės dorybę (*caritas*) Tomas Akvinietis remiasi Aristotelio „Nikomacho etikoje“ pateikta draugystės analize. Vis dėlto ne visada Aristotelis pateikiamas kaip neklystantis autoritetas, kai kuriais atvejais jo mąstymas pataisomas. Įsikūnijimas kaip krikščioniškos pažinimo sampratos pamatas ir principas *gratia non tollit naturam, sed perficit* leidžia pamatyti, kad Tomas Akvinietis remiasi Aristotelium kaip autoritetu tik prigimtinio lygmens analizės klausimais. Vis dėlto *caritas* (apreikštos antgamtinės meilės) analizėje Tomas Akvinietis taip pat remiasi Aristotelium. Šiame pranešime parodysime, kodėl analizuodamas *caritas* sąvoką Tomas Akvinietis remiasi Aristotelium, kaip tai kyla iš anksčiau minėtų mąstymo perspektyvų ir koku aspektu Aristotelis yra tinkamas autoritetas teologinių klausimų analizei.